

Numbers 8:1 - 9:14

More info >

Numbers 8:1-9:14

(1) The LORD spoke to Moses, saying: (2) Speak to Aaron and say to him, “When you mount the lamps, let the seven lamps give light at the front of the lampstand.”

(3) Aaron did so; he mounted the lamps at the front of the lampstand, as the LORD had commanded Moses.— (4) Now this is how the lampstand was made: it was hammered work of gold, hammered from base to petal. According to the pattern that the LORD had shown Moses, so was the lampstand made. (5) The LORD spoke to Moses, saying: (6) Take the Levites from among the Israelites and cleanse them. (7) This is what you shall do to them to cleanse them: sprinkle on them water of purification, and let them go over their whole body with a razor, and wash their clothes; thus they shall be cleansed. (8) Let them take a bull of the herd, and with it a meal offering of choice flour with oil mixed in, and you take a second bull of the herd for a sin offering. (9) You shall bring the Levites forward before the Tent of Meeting. Assemble the whole Israelite community, (10) and bring the Levites forward before the LORD. Let the Israelites lay their hands upon the Levites, (11) and let Aaron designate the Levites before the LORD as an elevation offering from the Israelites, that they may perform the service of the LORD. (12) The Levites shall now lay their hands upon the heads of the bulls; one shall be offered to the LORD as a sin offering and the other as a burnt offering, to make expiation for the Levites. (13) You shall place the Levites in

במדבר ח' א'-ט':י"ד

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתְּךָ אֶת־הַנְּדָלֹת אֶל־מוֹלֵד פְּנֵי הַמְּנוּחָה יֵאָרְרוּ שְׂבַעַת הַנְּדָלֹת: (ג) וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹלֵד פְּנֵי הַמְּנוּחָה הֵעֲלָה נְרִתֶיהָ בְּאֵשׁ צִנְהָ יְהוָה אֶת־מִשְׁחָה: (ד) וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנִרָה מִקִּשְׁהָ וְהִב עֲדִי־יָרֵקָה עַד־פְּרֻחָהּ מִקִּשְׁהָ הִוא כַּמֶּרְאֵה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנִרָה: (ה) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ו) קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: (ז) וְכִה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הִנֵּה עָלֵיהֶם מִי סֹטְאָת וְהִעַבְּרִירו מַלְעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהַרוּ: (ח) וְלָקַחוּ פֶרֶךְ בֹּו־בָקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפְר־שֶׁנִּי בֹו־בָקָר תִּקַּח לְסֹטְאָת: (ט) וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: (יא) וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבַדְתָּ יְהוָה: (יב) וְהַלְוִיִּם יְסָמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רִאשׁ הַפָּרִים וְעָשָׂה אֶת־הָאֱחָד סֹטְאָת וְאֶת־הָאֱחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם: (יג) וְהִעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וּלְפָנֵי בְנָיו וְהִנִּיפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה: (יד) וְהִקְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: (טו) וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵד אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנִּיפְתָּ

attendance upon Aaron and his sons, and designate them as an elevation offering to the LORD. (14) Thus you shall set the Levites apart from the Israelites, and the Levites shall be Mine. (15) Thereafter the Levites shall be qualified for the service of the Tent of Meeting, once you have cleansed them and designated them as an elevation offering. (16) For they are formally assigned to Me from among the Israelites: I have taken them for Myself in place of all the first issue of the womb, of all the first-born of the Israelites. (17) For every first-born among the Israelites, man as well as beast, is Mine; I consecrated them to Myself at the time that I smote every first-born in the land of Egypt. (18) Now I take the Levites instead of every first-born of the Israelites; (19) and from among the Israelites I formally assign the Levites to Aaron and his sons, to perform the service for the Israelites in the Tent of Meeting and to make expiation for the Israelites, so that no plague may afflict the Israelites for coming too near the sanctuary. (20) Moses, Aaron, and the whole Israelite community did with the Levites accordingly; just as the LORD had commanded Moses in regard to the Levites, so the Israelites did with them. (21) The Levites purified themselves and washed their clothes; and Aaron designated them as an elevation offering before the LORD, and Aaron made expiation for them to cleanse them. (22) Thereafter the Levites were qualified to perform their service in the Tent of Meeting, under Aaron and his sons. As the LORD had commanded Moses in regard to the Levites, so they did to them. (23) The LORD spoke to Moses, saying: (24) This is the rule for the Levites. From twenty-five years of age up they shall participate in the work force in the service of the Tent of Meeting; (25) but at the age of fifty they shall retire from the work force and shall serve no more. (26) They may assist their brother Levites at the Tent

אתם תנופה: (יט) כי נתנים נתנים להמה לי
מתוך בני ישראל תחת פטרות כל־רחם
בכור כל־מבני ישראל לקחתי אתם לי: (יז)
כי לי כל־בכור בבני ישראל באדם
ובבהמה ביום הפתי כל־בכור בארץ
מצרים הקדשתי אתם לי: (יח) ואקח
את־הלוים תחת כל־בכור בבני ישראל:
(יט) ואתנה את־הלוים נתנים | לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את־עבדת
בני־ישראל באהלה מועד ולכפר על־בני
ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגש
בני־ישראל אל־הקדש: (כ) ויעש משה
ואהרן וכל־עדת בני־ישראל ללוים ככל
אשר־צוה יהוה את־משה ללוים כן־עשו
להם בני ישראל: (כא) ויתחטטאו הלוים
ויכבסו בגדיהם ויגפו אהרן אתם תנופה
לבני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם:
(כב) ואחר־כך באו הלוים לעבד
את־עבדתם באהלה מועד לבני אהרן ולבני
בניו כאשר צוה יהוה את־משה על־הלוים
כן עשו להם: (כג) וידבר יהוה
אל־משה לאמר: (כד) זאת אשר ללוים
מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא
לצבא צבא בעבדת אהלה מועד: (כה) ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא
יעבד עוד: (כו) ושרת את־אחיו באהלה
מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה
תעשה ללוים במשמרתם: (פ) (א) וידבר
יהוה אל־משה במדבר־סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בתדש הראשון
לאמר: (ב) ויעשו בני־ישראל את־הפסח
במועדו: (ג) בארבעה עשר־יום בתדש
הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו
ככל־חקתי וכל־משפטיו תעשו אתו: (ד)
וידבר משה אל־בני ישראל לעשות הפסח:
(ה) ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה
עשר יום לתדש בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו בני

of Meeting by standing guard, but they shall perform no labor. Thus you shall deal with the Levites in regard to their duties.

(1) The LORD spoke to Moses in the wilderness of Sinai, on the first new moon of the second year following the exodus from the land of Egypt, saying: (2) Let the Israelite people offer the passover sacrifice at its set time: (3) you shall offer it on the fourteenth day of this month, at twilight, at its set time; you shall offer it in accordance with all its rules and rites. (4) Moses instructed the Israelites to offer the passover sacrifice; (5) and they offered the passover sacrifice in the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, in the wilderness of Sinai. Just as the LORD had commanded Moses, so the Israelites did. (6) But there were some men who were unclean by reason of a corpse and could not offer the passover sacrifice on that day. Appearing that same day before Moses and Aaron, (7) those men said to them, "Unclean though we are by reason of a corpse, why must we be debarred from presenting the LORD's offering at its set time with the rest of the Israelites?" (8) Moses said to them, "Stand by, and let me hear what instructions the LORD gives about you." (9) And the LORD spoke to Moses, saying: (10) Speak to the Israelite people, saying: When any of you or of your posterity who are defiled by a corpse or are on a long journey would offer a passover sacrifice to the LORD, (11) they shall offer it in the second month, on the fourteenth day of the month, at twilight. They shall eat it with unleavened bread and bitter herbs, (12) and they shall not leave any of it over until morning. They shall not break a bone of it. They shall offer it in strict accord with the law of the passover sacrifice. (13) But if a man who is clean and not on a journey refrains from offering the passover sacrifice, that person shall be cut off from his kin, for he did not present the LORD's offering at its set time; that man shall bear his guilt. (14)

יִשְׂרָאֵל: (1) וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים
לְגִפְשׁ אֲדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְפָנַי מִזֵּעָה וּלְפָנַי אֶהְרֹן בַּיּוֹם
הַהוּא: (2) וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הֲהֵמָּה אֵלָיו
אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְגִפְשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרָע
לְבַלְתִּי הַקָּרֹב אֶת־קָרְבָּן יְהוָה בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (3) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִזֵּעָה עֲמְדוּ
וְאִשְׁמְעֵה מִה־יִּצְנֶנָּה יְהוָה לָכֶם: (4) (5) וַיְדַבֵּר
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (6) (7) וַיְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ
כִּי־יְהִי־טְמֵא | לְגִפְשׁ אוֹ בְּדַרְךְ רַחֲקָה
לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה: (8) (9)
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין
הָעַרְבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים
יֹאכְלֶהוּ: (10) (11) לֹא־יִשְׁאֲרוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
וַעֲצָם לֹא יִשְׁפְּרוּ־בּוֹ כְּכֹל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ
אֹתוֹ: (12) (13) וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְיַדְךָ
לֹא־הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה
הַגִּפְשׁ הַהוּא מֵעַמִּי כִּי | קָרְבָּן יְהוָה לֹא
הִקְרִיב בְּמַעַדוֹ חֲטָאוּ יִשְׂאֵהָ אִישׁ הַהוּא:
(14) (15) וְכִי־יִגְוַר אֶתְכֶם גֹּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה
כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וְכַמִּשְׁפָּטוֹ כִּן יַעֲשֵׂה חֻקָּה אַחַת
יְהִי לָכֶם וְלֹא־זָרַח הָאָרֶץ: (16)

And when a stranger who resides with you would offer a passover sacrifice to the LORD, he must offer it in accordance with the rules and rites of the passover sacrifice. There shall be one law for you, whether stranger or citizen of the country.

Made with the Sefaria Source Sheet Builder
www.sefaria.org/sheets